

Publicerad 2023-03-02 06:44 av Gunnar Hilén

Trädet, det är du.

Mitt i mitt kärr
växer ett ännu vårnaket träd.
Det är du.

Stolt med utsträckta
uppåtsträckta
greniga armar.

Jag klafsar ner
som gud lät mig födas
segar mig fram till din stam.

Jag omfamnar dig
känner din mjuka bark
lägger ett snitt med kniven.

Nu savar du
nu sjunger dina vilande knoppar
nu vet du att du är du.

Jag dricker dina söta droppar
de fyller mig med sommarfärg
du bjuder mig på mitt livs klorofylla.

Det är alla årstider på samma gång
det är det inte alls
det är bara din logik som blivit min.

Jag dyker ner mot ditt rotsystem
rusig, galen av brunst
du känner min vurm för fötter.

Där lägger jag mig till ro
likt en underjordisk hund
andas genom dina mjuka kapillärer.

Snart ska du blomma.

Snart är du grön i ditt underbara lövverk.

Solen är naturligtvis orange.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten